

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 102.

Z KRAKOWA DNIA 32 GRUDNIA 1816 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 14 Grudnia.

ROZKAZ DZIENNY

Do Wojska Polskiego, w Kwaterze Głównej w Warszawie dnia (19 Listopada) i Grudnia 1816.

Pułk 2gi Ułanów opuściwszy Warszawę, będąc złuzowanym w służbie, którą dotychczas pełnił, z wielkim ukontentowaniem przychodzi mi oddać temu Korpusowi przed całym wojskiem sprawiedliwość, na którą zasłużył przez porządek i dokładność, które ciągle w nim dostrzegalers, równie jak za postępy prawdziwie nadzwyczajne, które w każdym uczynił względnie. Oświadczając tu Pułkownikowi Dwerdickiemu całe moje zadowolenie, które winieniem jego niespracowany czynności, oraz dobremu i dokładnemu dozorowi, równie mi jest miło dziękować Ichmość Oficerom wszelkiego stopnia za okazaną gorliwość. To, co w moich oczach wartosconey podwaja, jest spokojność i skromność sprawowania się ich podczas pobytu w tem mieście, względem którego żadna nigdy nie raszała skarga.

Nie wątpię bynajmniej, iż korpus, w którym tyle dobrych znajduie się zasad,

trwać w nich nie przestanie wszędzie, gdzie się będzie mógł znajdować, i spodziewam się, że jego Dowódca równie jak Oficerowie pod rozkazami jego będący, podwajając usiłowania przez czas niezajdowania się pod memi oczami, zobaczą przez ich starania Pułk 2gi Ułanów postawiony w stanie, który już nie więcej do żądania nie zostawi, a może poda sposobność dodania nowych pochwał do tych, które z ukontentowaniem wyrażam.

Podoficerowie i żołnierze dostaną każdy po funcie mięsa i racyi wódki.

Naczelny Wódz

(Pod.) *Konstanty W. X. B.*

Zgodno z Oryginałem

Generał Dyżurny, *Rautenstrauch,*

Kommissyja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Podaje do wiadomości publicznej odezwe Ministra Sekretarza Stanu do Namiestnika Królewskiego, obeymującą uwiadomienie o nowem Dobrodziejstwie Najjaś. Pana w dozwoleniu wyprowadzania z Królestwa do Rosyi Żytku i innych plodów

kopalnianych.

" Słowa odezwy: Mam honor uwia-
domić Namiestnika, iż JW. Mathinko Se-
kretarz Stenu Jego Cesarsko-Brólewskey
Mości doniósł mi, że Minister Finansów
Państwa Rossyyskiego wydał do wszyst-
kich komór celnych pogranicznych od stro-
ny Królestwa Polskiego obwieszczenie, sto-
sowne do rozkazów N. Pana względem
wolnego wchodu do Rossyi Zynku i in-
nych płodów kopalni Królestwa.

W Peterzburhu d. 31 Paźdz.
12 Listop. 1816 r.

Minister Sekretarz Stenu
(pod.) Ignacy Sobolewski.

W Warszawie d. 6 Grudnia 1816.
(pod.) Mosłowski.

Aug. Karstl.

W tych dniach odebraliśmy potwier-
dzenie smutney wiadomości o zgonie JO.
Xiężney z Czartoryskich Lubomirskiey by-
łej Marszałkowej W. Koronney. Zbyte-
cznem byłoby o znacności rodu wspominać,
gdzie już cnot tyle iaśniało. Do zaszczy-
tu krwi Jagiellońskiej łączyła Pani ta, nie-
złamany i mężki umysł, trafny rozsadek,
dowcip przyjemny i przenikliwy, w mło-
doci wdzięki, do ostatniey chwili na cier-
pienia bliźniego serce naytkliwsze; słowem,
była ozdobą towarzystwa, nieszczęśliwych
pociechą i wsparciem. Potroiny podział
kraiu naszego, gdy cały iey prawie mają-
tek zagarnął pod panowanie Austriackie,
znaglił ją, po zwiedzeniu Francyi, Anglii,
i Włoch, przenieść swe mieszkanie do
Wiednia. Jak w własney oyczyźnie, iak
w tylu obcych krajach, tak i w tey stolicy
umiała ziednać sobie to uszanowanie i tę
przychylnność, które wzbudziają wysokie

przymioty i dobroć. Nietylko rodacy, nie-
tylko domowi, lecz każdy nieszczęśliwy
szukanym był od niego, wspieranym i pocie-
szanym. Ileż to sierot znalazło w niey
troskliwa matkę! ileż obciążonych kale-
ctwem, lub wiekiem swobodne w starości
opatrzenie! ile w przyjaźniey było stało-
ści, a w obcowaniu słodyczy! Dom Pani
tey był wzorem gościnności; chciwie u-
biegali się do niego, krajowcy, cudzo-
ziemcy, wybor tych wszystkich, co talen-
tami lub nauką znakomitemi stali się. Na-
pełniwszy dni długie dobremi czynami, z
stąpiła do grobu, z nieutulonym żalem Cór-
rek, szanownego Brata, krewnych, przy-
jaciół, i tych, co ją znali, i tych, któ-
rych okryła dobrodziejstwami. Żałosna
Córka, Zięc, Wnukowie, oddając hołd
winny pamięci drogiey poprzedniczki, za-
prosilili Publiczność Warszawską na na-
bożeństwo pogrzebowe w sobotę dnia 14°
m. w kościele Świętego Krzyża odpra-
wione.

Z Peterzburga d. 10 Listopada d. k.

Z powodu śmierci N. Króla JMci Wir-
tembergskiego Fryderyka, dwór tutejszy
włożył żałobę na dwa miesiące, zaczynając
od dnia 3 b. m.

JW. Minister spraw wewnętrznych,
Radca tajny Kozodawlew, miał szczęście o-
trzymać następujący Jego Cesarskiej Mości
reskrypt:

" Józefie Piotrowiczu! Dorzło do wia-
domości Moiej, że w roku 1812, podczas
zajęcia Moskwy przez nieprzyjaciela, Poczt-
ant Moskiewski ocalony został od pożaru,
jedynie przez gorliwość pozostałych w nim
urzędników, którzy zrobwszy składkę z
ostatnich, iakie mieli, własnych pieniędzy,

uprosili Francuzów, ażeby przestali na tej ofercie, i tym sposobem oddalili grożące Pocztaństwu niebezpieczeństwo. W nagrodę takiej gorliwości, rozkazuję wydać dla nich na jeden raz, trzy tysiące rubli z dochodów pocztamtowych, zostawiając Poczty-Dyrektorowi Moskiewskiemu rozdzielenie tej dla nich summy.,,

Podług Ruskiego Inwalida, N. Cesarz przez rozkaz dzienny pod d. 3 Listop: oświadczył zupełne swe ukontentowanie Jen. Adjutantowi Hrabieemu Woroncowi, za porządek dostateczny, znaleziony w czasie obejrzenia wojsk powierzonego jemu korpusu, podług świadectwa Marsz: Xcia Wellingtona. Oświadczył podobnie ukontentowanie swoje naczelnikowi artylleryi oddzielnego korpusu, we Francyi będącego, Pułkowi Libszteinowi, i innym officorem.

Gazeta północna zawiera: Korrespondent nas w Paryżu bawiący Doktor Hamel, donosi, że i we Francyi przyznano wielki pożytek szkolek, podług systematu Lankasterskiego urządzonych. W Paryżu takich szkolek jest teraz 7. Zwiedził je P. Hamel i znajduje w niczem nieustępującymi będącym w Anglii. — Donosi jeszcze, że w Paryżu, za pozwoleniem Rządu, utworzyła się kompania, które dla wygody podróźnych ma utrzymywać karety na wzór Angielskich Stage-coach zwanych; sprowadzona temi czasy podobna kareta z Anglii po wszystkich ulicach była ukazywana. Kompania spodziewa się wielkich zysków z tego swego przedsięwzięcia.

W Odessie dnia 4 z. m. dane było widowisko teatralne na rzecz inwalidów. Zbiór uczynił 3000 rubli.

Z dnia 17 na 18ty z. m. w Archangelu był mróz 15 stopni. Z różnych miejsc Ros-

sy donoszą, że rzeki już stanęły.

Dnia 17 z. m. przechodziły przez Radziwiłłów owce Hiszpańskie wyborzonego pokolenia, 60 macior i 3 barany, idące do Hamla, miasteczka Hrabiego Rumiancowa, Kanclerza Państwa. Dawniej nieco przechodziło przez Radziwiłłów 199 macior i 99 baranów, które należą do Hrabiego Andrzeja Razumowskiego. Mający dozór nad temi owcami powiedział, iż one kosztują 4000 cz: złotych.

Dnia 7 b. m. przybył do Rygi Xiążę Serra-Capriola, Posel Sycylijski przy dworze Rossyjskim. — Dnia 6 dano w Rydze maskaradę na rzecz inwalidów. Zbiór uczynił 2500 rubli.

Z Londynu d. 4 Grudnia.

Podług doniesienia lekarzów o stanie zdrowia Króla w miesiącu Listopadzie, był J. K. Mość co do ciała zdrowy, ale co do umysłu, w iednakowem iak dawniej stanie.

Lord Sidmouth, minister spraw wewnętrznych, d. 2 o godzinie 10 przed południem rozmawiał długo z Xciem Rejentem w Carltonhouse, a około południa pojechał Xże Rejent do Brighton, dokąd tegoż dnia pojechała Królowa z Królewnam. — D. 1 opuścił W. Xże Mikołaj Londyn i udał się w podróż wewnątrz kraju, w której ze 4 tygodnie zabawi.

Ciągle staraią się w Londynie wesprzeć ubogich pracą i innemi sposobami. Składka dla ubogich Spafiieldu wynosi już do 16,000 f. szt. Inne towarzystwo rozdaie codziennie po 6000 porcy zupy Rumfordskiej po ½ Penna (4 gro. pol.) Towarzystwo powszechnego wsparcia chce wykupić pościel, suknie i narzędzia, które

przed 23 Listopada zastawicne zostały.

Dyrekcya banku oznajmić kazala w ostatniej gazecie Dworskiej, iż od d. 9 b. m. wszystkie bilety od 1 do 2 f. szt. wydane przed rokiem 1812 wymieniać będzie na gotowe pieniądze lub na nowe bilety teyże wartości. Lecz takich bardzo mało znajduje się już w biegu, bo ich bank wycafał, a zatem nie wielkie czyni dobrodziejstwo.

Zgromadzenia ludu weszły tu teraz wezwyczaj. D. 29 Listopada było zgromadzenie obywateli Londyńskich w ratuszu pod prezydencyją Lorda Prezydenta. Gdy czytano imiona obecnych, znalazło się przypadkiem 12 rzeźników jeden po drugim zapisanych, co wzbudziło wielki śmiech. Głównemi mówcami na tem zgromadzeniu byli PE. Kitchell, Hunt i Waithman. Pierwszy mówił żywo, iż należy z umiarkowaniem i rozsądnie do rzeczy przystępować. Ulepszenia i reformy nie mogą burzliwie, ale zwolna tylko następować. Nakoniec oświadczył, iż poczyna za największego nieprzyjaciela tego, któryby się jego propozycyjom względem reformy parlamentu sprzeciwiał. P. Hunt był przeciw umiarkowanej reformie; nie trzymał nic o umiarkowanie pocziwym człowieku, o umiarkowanie cnotliwej kobiecie; umiarkowani reformatoremie są świętoszkami i oszustami, którzy manowcami na starą wracają drogę. Powstał przeciw umiarkowanym dziennikarzom i nazwał ich pisma więcej dającym zaprzędanemi, i zakończył swą mowę niektórymi przykładami, jak mało bogatych obchodzi nędza ubogich. Jeden z Aldermanów (Atkins) zapisał dla ubogich 50 f. szt. Spafieldu, chociaż w czasie wojny jako liwerant przeszło 100,000 f. szt.

zyskał. Zdania jego poparł P. Godwin przykładami nędzy. Co tydzień widzi przeszło 300 ludzi niemających roboty; na moście Londyńskim znalazł ich 60, a przy Blisfriars Bridge około 50 w najnędzniejszym stanie. Nakoniec wystąpił P. Waithman i oświadczył się za umiarkowaną reformą w brew P. Hunt i zgromadzeniu na Spafield. P. Hunt nie grał wcale w tem zgromadzeniu świętocy roli i odszedł z oświadczeniem, iż nie chce znajdować się więcej na zgromadzeniu obywateli Londyńskich. (Jego i P. Waithman nazywają niektóre pisma mieyską i wieyską myszą.) Wnioski względem reformy parlamentu, i t. d. zostały uchwalone.

Dla zrobienia zgo zgromadzenia pracowitey klasy ludzi d. 2 b. m. na Spafield nieszkodliwym i zabezpieczenia spokojności, poczynili tak Lor Sidmouth iako też Lord Prezydent Londynu potrzebne przygotowania. Woyska luteysze odebrały potrzebne rozkazy, i kazano kilku pułkom jazdy zbliżyć się do stolicy. Liczba politycianów została powiększona i artylerya stała w gotowości. Jeszcze d. 29 Listopada wyszło ostrzeżenie, aby wszyscy właściciele domów, rzemieślnicy i rodzice nie pozwalali swoim służącym, uczniom i dzieciom znajdować się iako widzowie d. 2 Grudnia na Spafield, a tem bardziej mieszać się do zayść tam mogących zdolności, pod karą ustawy przeciw buntowi przepisanej.

Doniesienia o zgromadzeniu na Spafield i zaszlem potem zaburzeniu tak są z sobą sprzeczne, iż dla zachowania w nich niejakiego porządku, przywiedziemy na przedm opisy gazety Goniec, a potem dopełniemy go z innych gazet.

W skutku rozrzuconych przed kilku dniami z umysłu (po wszystkich częściach miasta) pisanych kartek i drukowanych wszwab, zebrało się d. 2 Grudnia na Spafield niezmierne mnóstwo pospólstwa, dla słuchania odpowiedzi Xcia Rejenta na podaną mu-prozbę od biednych robotników, &c. Londyńskich. Kupa ta wynosić mogła do 10,000 ludzi. Szynkownia tamtejsza była na około kupami otoczona, która czekała na przybycie P. Hunt. Jako wstęp okazał się przed tą karczmą wóz do wożenia węgla, na którym siedziało około 20 ludzi w ubiorach maytkowskich. Zatkniętych na nim było kilka chorągwi, między którymi dwie trzech kolorowe; na jednej z nich znajdował się napis: "Natura, prawda i sprawiedliwość! — Nakarmcie zgłodniałych! — Opieka uciśnionym! — Kara zbrodniarzom!," Na drugiej nie było żadnego napisu, ale na trzeciej białej następujący czerwonymi zgłoskami: "Waleczni żołnierze są nasi Bracia; obchodźcie się z nimi po przyjaźnielku!," — Wielu z pospólstwa mieli kije, a tani pełne kieszenie kamieni. — Z powyższego wozu Demagog Watson (syn) który potem poymany został, miał do ludu buntowniczą mowę, w której doniósł mu, iż prozba do Xcia Rejenta była bezskuteczną. Potem zszedł z wozu i otoczony kupą, która go słuchała, udał się do miasta i popełnił gwałty, które niżej opiszemy. Policjanie otoczyli opuszczony wóz i zbrali chorągwie; usiłowano im je odbić, wszelako jedną zatrzymali i z ludzi aresztowali. — O godzinie 1 z południa przybyło Bożyszczę ludu, P. Hunt, przed którym niesiono chorągiew. Sam się w karyolce powoził, najuprzeymiej pozdra-

wiał lud, i na sukniach miał sordut, który wysiadając zrócił, i zalecił swojemu słuzącemu, aby mu konia osiodłanego do powrotu przyprowadził. Lud chciał go na rękach do Szynkowni zanieść, lecz wymknął im się i wszedł do zadymioney tytu-niem izby, w której z okna miał do ludu mowę. Zaczął ją opowiedzeniem, że chciał sam Xciu Rejentowi oddać prozbę pierwszego zgromadzenia, ale musiał ją przez Lorda Sidmouth oddać. Ostatni grzecznie go przyjął. Zaś Xiąże Rejent wyznaczył 5000 f. szt. na kupę Rumfortską z kasy admiralicyi, które pochodzą z odciągań od żołdu maytków, a my go prosili aby z listy cywilney (dochodów familii Królewskiej) z do 300,000 f. szt. dla ubogich wyznaczył. Zakończył mowę nowemi propozycjami, z których jedna opiewa, aby parlamentowi podać prozbę o reformę i odsuniecie wymienionych w gciu jego propozyciach nadużyciów. (Zgromadzenie było po dwa razy przerwane; raz przez pokazanie się kupy jeźdźców, drugi raz przez rozhukaną krowę, która go rozpedziła.) Tu zaszło zapytanie, kto ma parlamentowi podać prozbę. Lord Cochrane i Burdett byli proponowanymi, i ostatni ponieźkich sporach utrzymał się. Nakoniec postanowiono zgromadzić się znowu na Spafield w 2gi pienedziątek po zebraoju się parlamentu (dnia 10 Lutego 1817.) P. Hunt napomniawszy lud do spokojności odiechał konno, okazując, iż nie obawia się żadney przykrości. Ta część zgromadzenia rozeszła się spokojnie. Lecz inna chciała miasto plondrować. Przeworność rządu nie była próżna; ze wszystkich mow okazywała się, iż chciano użyć łuszczy dla podniesienia ro-

koszu i złupienia miasta. Za ledwo zaczęło się posiedzenie rady na ratuszu, gdy dano znać Lordowi Prezydentowi, iż kupa pospolstwa z Spafield zbliża się do miasta. Było w niej około 200 ludzi pod Mowcą Watson, przed którą niesiono chorągiew, lecz w m arę postępowania ku miastu pomnażała się znacznie. W ulicy Skinner zatrzymała się przed domem fabrykanta broni Beckwith i żądała broni. Niejaki Pratt, który przypadkiem znajdował się u niego w sklepie, rzekł do rokoszanów (tak ich gazeta Goniec nazywa): że tu niema broni. Jeden z kupy wystrzelił do niego z pistoletu, i iak za pewniał śmiertelnie go ranit. Sprawca został jednak pochwycony i do domu wciągnięty, ale tak był źle strzeżony, iż oknem uciekł, i nakłonił kupę do wtargnięcia do domu, która zabrała mnóstwo broni. Lecz szczęściem nie znalazła znaczniejszego tam zapasu. Rokoszanie zdawali się chcieć uderzyć na bank i złupić go. Wystrzelili z swej broni na Chafilde i udali się na giełdę i w dobrym porządku weszli na dziedziniec. Tu natrafił na nich Lord Prezydent z Aldermanem Shaw i znacznym oddziałem straży policyjney, rozpędził kupę, kazał bramy zamknąć, i gch rokoszanów z chorągwią i bronią pochwyć. Rozgniewana kupa zwróciła się, chciała bramy wylamać, wiażąc ieden po drugim, strzelała z nad bram do Lorda Prezydenta i iego orszaku, i nowa tylko przybyła siła zbroyna potrafiła ją odpędzić. Tu obrócili się rokoszanie przeciw innemu składowi, ale szczęściem nie dostrzegli 3000 zapasu broni. Oddziały jazdy stały tymczasem przed innymi fa-

brykantami, a niektórzy odesłali swe zapasy do Towru. Przed więzieniami stały także mocne strażę; lecz więźnie zachowali się spokojnie. Całe miasto zostało wkrótce wojskiem konnym i pieszem zapelnione. Jazda patrolowała całą noc. Bank i dom wschodnio-indyjskiej kompanii były dostateczną strażą osadzone.

Inna kupa udała się z Spafield do St. Gilles, i t. d. Nie zdawała się mieć zamierzonego celu, gdyż bez porządku rabowała sklepy z sukniami, stoniną i wódką. W ulicy Lambert powstał także o godzinie 4 po południu rokosz; lecz rozpędzili go nadeszłe dragonia i artyleryja. Małe kupy przebiegały jeszcze zachodnią część miasta, ale bez popelnienia żadnej zdróżności. — Obawiano się jednak o Tower: zamknięto bramy, zwiedziono most, i osada stanęła pod bronią, zatoczono działą i wszystkim mieszkańcom męzkim dano brón dla oparcia się zamachowi rokoszanów. — Jeden tylko gwardysta w czasie tego rozruchu był raniony. — P. Pratt iest śmiertelnie ehory. — O godzinie 9 w wieczor była już zupełna spokoyność w mieście, wojsko jednak i policyjanie czuwali przez noc całą. — Pochwyconych onegdaj rokoszanów słuchano wczoray w obecności Lorda Prezydenta, do których pociągniono nawet oycą dowodcy rokoszu Watsona. — Wczoray była już zupełna spokoyność w stolicy; wszelako zachodziła ieszcze częsta korespondencyja między Ministrem spraw wewnętrznych i Lordem Prezydentem miasta.

W Londynie ziawił się także prorok

brwalskiem John Derisley, który do publicznej podał wiadomości, co następuje: "W d. 24 Maia 1813 obawił mi się Bóg. Od roku 16 żyłem podług jego przykazań, a teraz mam lat 35. Jestem od Boga wybrany do zniszczenia dzieł Czartowskich, i oswobodzenia moiego i innych narodów na ziemi od dotychczasowych klęsk. Chcę żydów przekonać, iż żyją w błędzie, i okazać, iż nasz Angielski Kościół jest prawdziwym zgromadzeniem wiernych. Dla uwierzenia mi będzie może świat żądał cudu, lecz za pomocą Boską uczynię go. Niechaj mnie zamkną ze Lwem, a zobaczą, iż mnie nie pokąsa, albo krocey, niechaj każda podać moją rękę chowanemu w klatce w Towrze Lwów, a zobaczą, iż iey się nie tchnie.,,

Rękodzielne nasze towary sprzedawane dotąd są na stałym łądzie ze stratą 25 od sta.

Gazeta Star i inne zawierają obszerny artykuł o stanie rzeczy w południowej Ameryce. Wszystkie listy i doniesienia, które z południowej Ameryki przychodzą, potwierdzają myśl, którą oddawna o zupełnem oswobodzeniu tego kraju powzięto. Buenos - Ayres postanowiło odeprzyć dzielnie napad Portugalczyków. Mieszkańcy nad rzeką Plata aż nadto długo przekonali się co pod Wicekrolami Hiszpańskimi znosić musieli, ażeby się mieli poddać. Hiszpanie nieczynią z swej strony żadnego postępu. Jen. Pezuela, który chciał na stolicę tej prowincyi uderzyć, został przez Jen. Arenales wstrzymany, który usadził się w Cochambambo i Santa Cruz. Inne wojsko niepodległych stoi między

Potosi i Jupu, a kupy rokokozanów oddziałają Jen. Pezuela dbw oż żywności od Cinti i Chuquisaca. Cierpi na tem kraj; lecz mieszkańcy postanowili raczej zniszczyć swoje posiadłości, aniżeli dopuścić nieprzyjacielowi żywności, i za jaką bądź cenę chcą swoim potomkom zapewnić niepodległość. Często przywodzą za przykład Róssyją, który przez spalenie miasta Moskwy dała, że lepiej jest spalić stolicę, niżeli cały kraj wystawić na łup nieprzyjaciela.

Z Paryża d. 23 Listopada.

Król dla cierpień na podagrę nie może jeszcze z pokoiów wychodzić, ale pracuje z Ministrami i daje audyencye. — Xiężna Angouleme każe ciągle chleb i pieńdże ubogim Paryżkim i w innych miastach rozdawać. — Xiężna Berry jest aktualnie przy nadziei.

Posiedzenie izby Deputowanych d. 29 Listopada względem dalszego roztrząsania proźby Panny Robert było umiarkowańszem; zachodził porządek w sporach i spokojnie się zachowano. Znajdowali się na nim Ministrowie Richelieu, Lainé i Feltr. Wielu członków mówiło za i przeciw proźbie Panny Robert, nakoniec po długich sporach przystąpiono większości głow do porządku dziennego, tak, iż Ministrowie zupełne odnieśli zwycięztwo.

Na radzie Ministrów gdy rzecz była o budżecie, mowiono, czyli przy ogłoszeniu terażniejszego stanu skarbu nie należy go cokolwiek pokryć. "Nie, rzekł Król, ia chcę aby moy lud wiedział prawdę, aby iego Deputowani znali uciążliwy stan państwu i obmyślili sposób odwroczenia one-

20,11 Wiemy zatem, iż w roku tym nie-
dostaje 263 mill. fr. do dochodu. Dla za-
silenia tego niedoboru proponują Mini-
strowie utrzymanie dptychczasowych sta-
łych i niestałych podatków na rok tera-
źniejszy i przyszły, sprzedaż części la-
sów narodowych i wydanie nowych pa-
pierów rządowych. — Strona opozycyjna
chce Ministra wojny pociągnąć do odpo-
wiedzi za 45 mill. fr. użytych na pensye
dla niezastużonych nawet wojskowych, a
Ministrowi Policyi poczytuie za zbrodnię,
iż wydział jego, oprócz opłat policyjnych
od grow, i t. d. kosztuie 200,000 fr. — P.
Chateaubriand jest naczelnikiem opozycji
w izbie Parów, P. de la Bourdonnaye w
izbie Deputowanych.

Jeden z statystow pytał się Xcia Tal-
leyranda jak sobie Ministrowie postąpić
mają, aby uzyskali więkzość izby Depu-
towanych? Muszą złączyć się z niechętno-
mi, odpowiedział Talleyrand. — Niedaw-
no mowiono przed Królem o niżkiem ro-
dzie P. de Caze, Ministra policyi, Król
przerwał mowę Xciu Montmorency, przy-
wędząc słowa Tyberusza z Tacyta: *Ex
ca. uatus.* (Sam od siebie pochodzi.)

Z powodu przybycia Hr. Rostopczyzna
do Paryża i audyencyi jego u Króla, jeden
z Bonapartystów napisał następujące wier-
sze:

*Rostopchin aime mieux, dans son ardent
courage,*

Bruler Moscou, que nous recevoir.

*Nous sommes plus polis, car tout Paris,
je gage,*

*Brule dans ce moment. — du desir de le
voir.*

(Rostopczyzna wolał raczej w swym
zapale spalić Moskwę, niżeli nas przyjąć.
My jesteśmy grzeczniejszemi, bo cały Pa-
ryż, założy się, pała w tej chwili chęcią...
iego widzenia.)

Zaciąg do piechoty, który był ustał i
znowu się rozpoczęła.

W Normandyi, Bretanii i Prowancyi
zaszły podobne zaburzenia z powodu dro-
gosci zboża jak w Tuluz. W niektórych
nawet miejscach lud wojsko rozbroił.

Gdy Ludwik XVIII wyczytał w ie-
dncy z Angielskich gazet przeciw sobie za-
rzut, że jest bigotem, rzekł do obecnych i
Gazeciarzom tym, którzy wszystko wie-
dzą co ja czynię, trudno jednak zgadnąć
kto jest moim Spowiednikiem.,,

Król Hiszpański darował kapitule Nay-
świętszey Panny Atochańskiej 4 Kastyli-
jańskie tytuły Margrabiów i Hrabiów, aby
je sprzedała chciwem chluby rodzinom,
i za te pieniądze wyporządziła kaplicę N.
Panny, ponieważ skarb Królewski nie jest
w stanie zastąpić tych kosztów. — Miasto
Madryx za dobre swoje postępowanie o-
trzymało od tegoż Monarchy przydomek:
Wspaniałomyślnego miasta, który będzie
na ratuszu umieszczony. — Przesowstwo
rady Kastylijskiej proponowane Jen. Ca-
stannos, lecz miał się od niego wymówić i
prosić o przywrócenie go na gubernatorstwo
Kataloni,

Przy saczeniający się prenumeracie na Gazetę Krakowską od następującego No-
wego roku, uprasza Redakcyja teyże Gazety Przeswietney Publiczności, aby raczyli
się wcześniej o nią zgłaszać, zwłaszcza za granicą do najbliższej siebie Poczty, a
Poczta tutejsza nie zaniedba odciełać iey tamże regularnie.

DODATEK

DO N^{RO} 102

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 22. GRUDNIA 1816 Roku W SIEDZIELĘ.

W I E R S Z

Z powodu zawiązaniu się Towarzystwa
Dobroczyńności w Krakowie.

Już to tak Nieba chcieli, i nie bęą przy-
czyną,
Zgromadzić iklive Serca w iedno prawie
Serce;

Enota z liłością wspólney, córki są krainy,
One a Bogiem, i z sobą łączą różnowierce.

Gdy przesał ugiał karku pod oświaty władzą
Bóg; zaraz w innym blasku uyrzał swe
Świątynie...

Już więcej na spalenie ofiar nieprowadzą,
A dobrą wiarg w piękny świat uznali
czynić.

Ty cnota iesteś Bóstwa prawdziwym obra-
zem!...

Przeszły wicki, runęły gmachy okazałe;
Krocie niewinnych padło pod zbóyeżem
żelazem.

Ty przecież zachowałaś Twoją świętą
chwałę.

Przyszedł czas; czas tak długo światu po-
żądany.

Już dziś o różnowierstwo niewalczą moca-
rze;

Wysłuchali łączących ludów próśb nie-
biany;

Dobroczyńność tobie wystawia ołtarze.

Niepala się tam wonie, i niechuozą śplawy,
Inną wcale część Stwórcę naywyższy od-
biera;

Tam znajduie ostatnie wsparcie nieszczę-
śliwy,

Tam ręka dobroczytna lzy nędzy ociera!...

Tam różność zdań iest iedną, iednym du-
chem płodzą

Wspierać cierpiącą ludzkość iest praw za-
kład cały;

Wszyscy w tym celu bratnie dają' sobie
dłonie,—

Oby takie świątynie, wszędzie powstawa-
ły!...

K. M.

Podobało się Opatrzności skrócić kres
życia Józefa Dobnińskiego, Marszałka O-
brad Seymikowych Powiatu Miechowskie-
go, który w dniu 20im b. m. i r. opatrzo-
ny SS. Sakramentami w roku 65 wieku
swoiego, zszedł z tego świata. — Po odby-
tym nabożeństwie, i zwykłych obrządkach
w tem mieście, zwłoki tego szanownego
Męża przewiezionę zostały do dóbr Jego
dziedzicznych Pałecznicza, i tam w ziemi
Naddziałów swoich pochowane. Obchód
ten pogrzebowy religijnym obrządkiem
odprawił przy licznym Duchowieństwie

Mąż znakomity z zasług w hierarchii Kościelnej JW. Xiądz Nowiński, Biskup Bieliński.

Cały zawód życia Józefa Dobińskiego był wzorem cnot towarzyskich, a czyste Obywatelstwo nappierwaza z cnot człowieka, była prawdziwą Jego Duszą wielkością. Dowiódł tego przykładnym różnym urzędowaniem, z zupełnym poświęceniem się dla dobra publicznego, szczerą gorliwością w przyjaźni, z przywiązaniem ku swej familii, szczodrobliwą chętnością dla nieszczęśliwych, z ludzkim traktowaniem swych włością podał do naśladowania, ile w każdej ich doli i potrzebie, na ratunek, i wspomóżenie śpieszyć wypada. Oby taki przykład żył wiecznie w pamięci dobrych i cnotliwych Współrodaków!

Z Peterzburga d. 14 Listopada d. k.

Dnia 8 t. m. obchodzone w pałacu zimowym imieniem W. X. Jmci Michała i uroczystość wszystkich orderów Rossyjskich. O godzinie 11tej przed południem, znakomitsze osoby dworu przypuszczone były do ucałowania ręki N. Cesarzowej Jeymości Maryi.

Prezydent Sądu głównego, ego wdziału Gubernii Mińskiej, Jan Chodźko, mianowany Kawalerem orderu S. Anny 2giej klasy.

Niżegorodzki kupiec szczy gidy Plawów, w nagrodę zasług przez udoskonalenia machin do przedzenia, przez rozszerzenie handlu własnymi rękodzielcami, i przez ofiarę dla Gimnazyum domu, mianowany został Radcą manufaktur.

Zupełny kapitał Inwalidów, do dnia 1go Listopada, był 1,499,767 rubli 80 $\frac{1}{2}$ kop.

Na jarmarku tegorocznym w Romais,

w Gubernii Pułtawskiej, było towarów na 10,000,000 rubli wartości.

Z Wilna d. 21 Listopada d. k.

Dnia 19 t. m. dana tu była maskarada na rzecz inwalidów. w przynoszeniu pomocy zasłużonym woioownikom, publiczność pomimo kilkakrotnych już na ten cel poświęceń, i maley teraz w mieście ludności, zgromadziła się jednak do trzechset osób, a zbiór ogólny przychodu do 900 rubli uczynił. Niektóre osoby, chociaż same byź nie mogły, chętnie się jednak przyłożyły do tak pięknego celu, placąc więcej nad cenę naznaczoną, iako to: JO. Xiężna Jeymość Senatorowa Ogińska, JW. Machwicowa, Sowiecikowa Stana, JW. Hovenowa Komendantowa, JW. Jenerał Gubernator Woioenny, Rzymski Korsakow JO. Xiąże Jmci Zubow, JW. Ropp, Marszałek Guberski, W. Małewski Kollegski Sowiecnik, W. Łazdowski Prezydent, W. W. skowski, W. Rukowicz i wielu innych.

Z Frankfortu d. 7 Grudnia.

Prozbę pośredniczych Xiąząt odłożył seym Niemiecki na wniosek Hanowetskigo posła, poki na nią kolej nie nadeydale. — Na osmem posiedzeniu d. 2 b. m. poseł W. Kcia Weimarskiego, tajny Radca Hendrich, złożył nową konstytucyją Xięstwa Weimarskiego z wnioskiem o zagwarantowanie iey przez seym. Wnioszek ten sprawił w Seymujących nawiększe wrażenie, iednak nie będzie roztrząsany poki od Dworów nie nadeyda w tey mierze instrukcyie. — Ciągłe odrzuca seym wiele podań, które do niego nie należą. Teraz trudni się obmyśleniem sposobu do życia żyjących ieszcze członków byłoy kamery Wetzlarskiej.

Mowią, iż osada w Luxemburgu nie...

dać się będzie wczasie pokoju z 3000 ludzi, a wczasie wojny z 16,000 ludzi.

Podług doniesienia z Wirzburga Król i wice Następca tronu Bawarskiego udać się ma d. 15 b. m. do Monachium, a stamtąd towarzyszyć wysokim swoim Rodzicom do Wiednia.

Z Bruzelli d. 3 Grudnia.

Dziś w wieczor oczekiwany tu jest Xte Wellington. — Prawie co noc jest tu spokojność przez rabunek przerywana. — Między Bruzellą i Hagą założona została linia telegraficzna. — Mowią, iż Baron Kewerberg, gubernator Antwerpii, mianowany będzie Ministrem spraw wewnętrznych. — Zawsze jeszcze między południowemi i północnemi prowincjami naszego królestwa (Belgią i Hollandyją) panuje zaszczość, którą rząd stara się wszelkimi sposobami usmierzać.

Francuzki Jenerał Vandamme został w Gandawie pochwycony i na granicę Pruską odprowadzony. Wszyscy emigranci Francuzcy muszą się teraz z Belgii oddać.

Z Stuttgardu d. 27 Listopada.

Cicho i rozważnie, po prostu i bez chluby odbywa nowy Rząd dobroczynny swój bieg, zwracając szczególnoy uwagę swoją na zmniejszenie niepotrzebnych wydatków, i zrobienie zamierzoney przez Szlachetnego Monarchę ulgi poddanym. Stosownie do tego systematu poczynione już zostały przy Dworze i wojsku zna-

czne zmniejszenia. Zaieszono urzędy wielkiego Marszałka, Dworskiej Ekonomii i Dworskiego budowniczego; gwardyją konną jest pomniejszona, trabanci i ulani gwardyi są zwiniętemi; zniesiono wiele zwierzyńców, których utrzymywanie znacznie kosztowało i lud musiał odbywać powinności do polowania, tudzież kosztowny zwierzyńiec rzadkich zwierząt, jako słoniów, i t. d. Zmniejszono znacznie stajnię Królewską. W wojsku oprócz gwardyi iak wyżej poczyniono wiele odmian, a między innemi zwinięto konny pułk strzelców Dillona. Słowem oczekujemy najszcześliwszey przyszłości pod Monarchą, który jedynie pragnie zagojenia ran dawnych i ugruntowania szczęścia oyczyny.

Od brzegow Mena d. 6 Grudnia.

Pisma Szwajcarskie wystawiają najokropniejszą nędzę kilku set chat w Lint i Serntal w kantonie Glarus. Po 4 rodiny żyją z licznemi dziećmi na kupie w jedney izdebce włachmanach na pół nago. Stoły, stołki, pościel, łóżka dawno zniknęły. Korzonki, liście, i t. d. są ich całym pożywieniem. W zimie i w lecie sypiają na gołej ziemi. Po większey części są to chodzące szkielety, a wychodzące z żywota matki dziecię, podobne do trupa. Przyczyną tego jest częścią ustania fabryk, częścią zbyt duża ludność. W Schwendi, wiosce w górach nad Glarnisz żyło n. p. przed 64 laty 33 ludzi, teraz 600.

w Xięstwie Klivii około 7000 ludzi ratując się od głodu żywić się koniczem, liśćmi z drzew, &c. Lecz dobroczynny rząd zspobiegł już ich nędzy.

Xte Paweł Wirtemberski przybył znów do Frankfortu.

D O N I E S I E N I A.

W Xięgarni Jana Maja w Krakowie w ulicy Floryjańskiej pod Nr. 507 dostać można arkuszy drukowanych do Spisu ludności w Królestwie Polskim.

U Lajzera Silberberga, Magazyniera Produktów Gornicznych w Chęcinach pod Nr. 9 na mocy zawartego Kontraktu z Główną Gorniczą Dyrekcją Królestwa Polskiego, a przez wysoką Kommissyją Spraw wewnętrznych i Policji pod d. 23 Paźdz. r. b. zatwierdzonego, zanydają się wszelkiego gatunku Produkta Gornicze i Hutnicze, iako to: Żelazo surowe i kute w rozmaitych robotach, to jest gwóździej i t. d. Cynk,

